

РЕШЕНИЕ

№ 5203

гр. София, 15.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 23.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **2085** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба от „Електроразпределение Север“ /ЕР Север/ - АД - [населено място] чрез юрисконсулт И. В.-С. срещу Решение № Ж-25/10.01.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката, на „ЕР Север“ - АД са дадени следните задължителни указания. В жалбата е посочено, че оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, противоречие с материалния закон и несъответствие с целта на закона. Моли то да бъде отменено, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща процесуален представител. С писмено становище поддържа жалбата и прендира разноски, за които се прилага списък.
Ответникът - Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния представител юрк. Б., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна – С. Д. И., редовно призована, не се явява и не се представлява, не изразява становище по жалбата.
Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:
Административното производство е започнало във връзка с подадена жалба в КЕВР с

вх. № Е-13-273-212/30.10.2023г. от С. Д. И. чрез пълномощника й Д. П. П. срещу „Електроразпределение Север“ АД. В жалбата се възразява срещу местоположението на средството за търговско измерване (СТИ) за измерване на консумираната електрическа енергия на обект с адрес: [населено място], УПИ 1-68, кв. 13, клиентски № 51, абонатен № [ЕГН] и идентификационен № 32Z412100601212Е. Твърди се, че електромерното табло е отдалечено на десетки метри от имотната граница. Искането на жалбоподателката е „Електроразпределение Север“ АД да измести за своя сметка електромерното табло, така че неговото местоположение да отговаря на нормативните изисквания.

В становище от „Електроразпределение Север“ АД по постъпилата жалба до КЕВР е посочено, че относно сключените договорни отношения с С. И. за обект в [населено място], обл. В., УПИ 1-68, кв. 13, от 14.11.2016 г. до 30.06.2021г. С. Д. И. е клиент на „Електроразпределение Север“ АД с клиентски № [ЕГН], за обект „Павилион“ с абонатен № [ЕГН], а от 01.07.2021г. с клиентски № [ЕГН] за обект „Павилион“ с абонатен № 32Z412100601212Е в горепосочения адрес. С. И. е подала Искане за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа с вх. № [ЕГН]/ 08.09.2016г. за обект „фургон“ в [населено място], общ. П., обл. В., УПИ 1-68, кв. 13. Заявено е монофазно електрозахранване и предоставена мощност 6 kW. Към искането е приложено Разрешение за поставяне на преместваеми обекти № 43/29.08.2016г. на [община]. Срокът за поставянето на обекта е до 29.08.2021г.

От страна на „Електроразпределение Север“ АД е издадено Становище за условията на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл. 56 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) с изх. № Вн-16-Ст- 871/04.10.2016г. Между страните е сключен и Договор за достъп и пренос на електрическа енергия през електроразпределителната мрежа от 29.11.2016г. при Общи условия за обект е абонатен № [ЕГН] в [населено място], обл. В..

На 03.08.2021г. пълномощник на С. И., със Заявка с вх. № 5837766/03.08.2021г. е предоставил Разрешение за поставяне на преместваем обект № 33/26.07.2021г. за „обект за търговска дейност“, издадено на основание чл. 56 от ЗУТ и Наредба № 3 на Общински съвет - [населено място] със срок до 26.07.2026г. Срокът за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа на дружеството е продължен до посочената дата.

В своето становище „Електроразпределение Север“ АД е описало и извършените проверки по подадената жалба, а именно: при извършеното проучване на техническите възможности за присъединяването на обекта е установено, че в района на имота има изградена въздушна мрежа ниско напрежение (НН), собственост на „Електроразпределение Север“ АД. Посочената точка на присъединяване е най-близкото съоръжение, собственост на дружеството, от което може да се осигури присъединяването на временния преместваем обект. След границата на собственост на електрическите съоръжения на дружеството, изграждането на захранващата линия ниско напрежение е задължение на С. И.. Посочена е разпоредбата на чл. 56, ал. 6 от ЗУТ, съгласно която временните преместваеми обекти по чл. 1 от ЗУТ могат да се свързват с временни връзки към мрежите и съоръженията на техническата инфраструктура, когато това е необходимо за нормалното им функциониране. След като в подаденото от С. И. искане за проучване е посочено, че преместваемият обект „метален павилион“ с виза на главния архитект на [община] ще се разполага в УПИ

1-68 кв. 13, [населено място] за срок на разрешението - 29.08.2021г. съгласно предоставеното Разрешение за поставяне № 43/29.08.2016г. е издадено Становище за условията на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл. 56 от ЗУТ с изх. № Вн-16-Ст- 871/04.10.2016г. в съответствие с чл. 4, ал. 1, т. 8 на Наредба № 6 от 24 февруари 2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6) за временно електроснабдяване на преместваеми обекти по смисъла на ЗУТ.

На база становището и след изпълнение на условията по присъединяване, е открита партида с абонатен № [ЕГН] и е монтиран електромер по начин, указан в становището.

Преди изтичане на срока на разрешението за поставяне на обекта, клиентът е входирал Искане е вх. № 5837766/03.08.2021г., с което е предоставил Разрешение за поставяне № 33/26.07.2021г. на обект „метален павилион" в УПИ I - 68, кв. 13, [населено място], с което желае удължаване срока на монтирания електромер към абонатен № [ЕГН] до 26.07.2026г., като местоположението на СТИ е запазено. Посочената точка на присъединяване е най-близкото съоръжение в регулацията на [населено място], собственост на „Електроразпределение Север“ АД, от което може да се осигури присъединяването.

Предвид горепосочените обстоятелства ЕР Север е потвърдило условията за присъединяване, определени с издаденото Становище за условията на присъединяване на обект на клиент към електроразпределителната мрежа по чл. 56 от ЗУТ с изх. № Вн16-Ст-871/04.10.2016г. за преместваем обект „метален павилион“, поставен в УПИ I ЧУ - 68, кв. 13, [населено място], обл. В.„

Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата е изготвен доклад вх. № Е-ДК-15 от 05.01.2024г. от дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 6 от 10.01.2024г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства.

С издаденото Решение № Ж-25/10.01.2024г., предмет на настоящата съдебна проверка, е прието, че съществуващото положение на СТИ не отговаря на изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ, както и на изискванията на чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6/24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителната електрическа мрежа, тъй като СТИ трябва да е монтирано до или на границата на имота на клиента в електромерно табло. На „Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД са дадени следните задължителни указания:

1. В едномесечен срок след получаване на решението „Електроразпределение Север“ АД да извърши необходимите технически мероприятия и измести средството за търговско измерване за обект „павилион“, с идентификационен № 32Z412100601212Е в [населено място], общ. П., обл. В., в електромерно табло, монтирано до или на границата на имота на жалбоподателката;
2. В едноседмичен срок след приключване на дейностите по т. 1 „Електроразпределение Север“ АД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспореното

решение в цялост, с приложените по нея писмени доказателства от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

По съществото жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/21.03.2017г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ в случаите, когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3 /21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл.147, ал. 2 от нея когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма. Решението съдържа мотиви, които дават възможност да се разберат фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената му част са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I от Наредба № 3/21. 03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл.144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание, видно от Протокол № 6 от 10.01.2024г. от проведеното закрито заседание на Комисията.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Съгласно лицензионните задължения на "Електроразпределение Север" - АД, произтичащи от издадената му лицензия за разпределение на електрическа енергия от КЕВР, електроразпределителното дружество присъединява обекти на клиенти към електроразпределителната мрежа при спазване изискванията на законодателството в областта на енергетиката, а именно Закона за енергетиката, Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи и Закона за устройство на територията.

Обектът „павилион“ с клиентски № [ЕГН] и идентификационен № 32Z412100601212Е в [населено място], общ. П., обл. В., е присъединен по реда на Наредба № 6 от 24.02.2014г. С нормите на чл. 29, ал. 5, 6 и ал. 7 от Наредба № 6 от 24.02.2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са определени местата за монтиране на електромерните табла - до или на границата на имота на клиента на място, определено от оператора на разпределителната мрежа (ал. 5), в жилищни сгради, етажна собственост на определено от него място в общите части на сградата (ал. 6) или фасадите на сградите на клиентите (ал. 7).

Съгласно чл. 120, ал. 3 от Закона за енергетиката, операторът на разпределителната електрическа мрежа определя вида, броя и мястото на монтиране на измервателните уреди и съоръжения. Аналогично и чл. 29 от Наредба № 6/2014г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, императивно разпорежда, че електромерните табла се монтират на място, определено от разпределителното предприятие. Същите съгласно изискванията на чл. 120, ал. 1 от ЗЕ и чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6/2014 г. следва да се монтират до или на границата на собственост на имота на клиента.

С оглед гореизложеното действащото законодателство е предоставило самостоятелност на енергийното дружество при преценката относно мястото на монтаж на електромерните табла/средствата за търговско измерване. Задължително условие е същите да са до или на границата на имота на клиента.

В случая не се спори, че СТИ е монтирано на значително разстояние от границата на имота. При тази нормативна уредба и предвид установеното, то поставените нормативни изисквания не са спазени. В нормативната уредба не е посочено на какво разстояние следва да бъде монтирано СТИ, когато същото се монтира до границата на имота. Съдът приема, че изразът „до границата“ следва да се тълкува в непосредствена близост или възможно най-близо до границата на имота. От електроразпределителното дружество не са представени доказателства да е налице обективна невъзможност за монтиране на СТИ на по-близко разстояние до имотната граница, поради което съдът приема, че е налице несъответствие на местоположението на СТИ с императивните законови разпоредби на Наредба № 6, както и на ЗЕ.

Възражението, че измервателното устройство е поставено в съответствие със сключения между дружеството и потребителя първоначален договор, е неоснователно. Местоположението на СТИ следва да отговаря на действащите към настоящия момент нормативни изисквания. При подадено заявление за изместване на електрическото табло на имотната граница, електроразпределителното дружество е длъжно след извършване на съответните технически анализи и в случай че констатира

несъответствие на местоположението на СТИ с действащите към момента на подаване на заявлението нормативни изисквания, да предприеме действия по преместването на СТИ на границата на имота на клиента или в непосредствена близост до нея.

В чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6 е регламентирана границата на собственост на съоръженията на оператора на разпределителната мрежа на ниско напрежение. Това са изходящите клеми на СТИ. За да бъде спазен чл. 29, ал. 1 от Наредба № 6, електромерното табло за захранване на временно преместваемия обект, собственост на С. И., трябва да бъде монтирано на имотната граница и то така че кабелите, след изходящите клеми, да попадат в имотните граници на обекта.

Във връзка с възраженията на жалбоподателя относно едномесечния срок за изпълнение на дадените с оспореното решение указания, който жалбоподателят счита за недостатъчен, тъй като не са представени доказателства относно твърденията за необходимостта от издаване на разрешения за строеж, както и изобщо необходимостта от изграждане на нова ел. мрежа в района, съдът счита, че даденият от КЕВР срок за изпълнение е разумен и не следва да се изменя, а възраженията са неоснователни. Следва да се отбележи, че за електроразпределителното дружество е предвидена възможност, съгласно чл. 29, ал. 5 от Наредба № 6, само да определи мястото, където следва да бъде монтирано СТИ, т. е да избере най-оптималния в техническо отношение вариант. Законодателство е предоставило оперативна самостоятелност на енергийното дружество при преценката, относно мястото на монтажа на електромерните табла, стига същите да са до или на границата на имота. В случая става дума за преместване на СТИ, а не за изграждане на нова мрежа.

По тези съображения съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на „Електроразпределение Север“ АД следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Електроразпределение Север" /ЕР Север/ - АД - [населено място] срещу Решение № Ж-25/10.01.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на "ЕР Север"- АД са дадени задължителни указания.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Север" - АД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: